

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

EIND-REDACTRICE:

MEVR. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, LORENTZLAAN 59, ZEIST

UITGAVE: H. A. VAN BOTTENBURG N.V., PRINSEGRACHT 493, AMSTERDAM (C.)

POSTGIRO No. 177182

TELEFOON 43581

GEM. GIRO AMSTERDAM B 6785

TOT WELKEN KOMENDE

Tot welken komende, als tot een levenden steen, van de menschen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar. 1 Petrus 2: 4

De Apostel Petrus vergelijkt Gods gemeente op aarde met den tempel van Jeruzalem. Een heerlijk gebouw, versierd met de kostbaarste versierselen, zinnebeeld van Christus Zelf, die verzoening aanbracht voor al Zijn volk.

Christus is de hoeksteen. De Psalmist zong er reeds van. De steen, die de bouwlieden verworpen hebben is geworden tot een hoofd des hoeks". In de lijdensweken hebben wij die verwerping meegeleefd. Verwerping van de menschen, nog meer en alles afdoende, de verwerping door den Vader van Zijn eengeboren Zoon, opdat wij tot God mochten komen en nooit meer van Hem verlaten zouden worden.

Christus is opgestaan. Want Hij is de levende steen waardoor Hij van alle steenen Abrahams kinderen maakt. Jezus Christus is bij God uitverkoren en dierbaar, Hij is tot een hoofd des hoeks geworden toen Hij opvoer ten hemel en plaats nam aan 's Vaders rechterhand.

Hem is heerlijkheid gegeven, opdat ons geloof en hoop op Hem zouden zijn. Wij wedergeborenen uit een onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God hebben Hem lief, omdat Christus ons eerst heeft lief gehad. Wij zijn als levende steenen van het geestelijke huis samengevoegd tot één tempel en wij blijven Gods tempel tot in alle eeuwigheid ook al vernielt voor een tijd de dood onze sterfelijke lichamen. Nu, nog in dit aardse leven, is er gevaar, al houdt Christus Zijn Kerk in stand uit te vallen uit onze vastigheid. Juist omdat we levende steenen zijn, menschen wien God *alleen* het hart doorgronden kan, die soms zelf niet weten van hoedanigen geest wij zijn.

Daarom klinkt de vermaning van den Apostel: *Tot Hem komende.* Naar Christus heen, naar Christus alleen.

Wij kunnen niet meer, sinds Jezus' hemelvaart, met ons lichaam ons Hoofd en onzen Middelaar bereiken. Maar Hij is er, door het geloof worden wij gebouwd tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden te offeren die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.

Een heilig priesterdom zijn wij, tot Hem komende. Zoo en zoo alleen. Christus is de band, die ons bindt aan den hemel en alle goddelijke zaken.

Wij leven in een tijd, waarin het aardse leven ons afdrijft van Christus. Wij verlaten onzen Heiland, de Hoogepriester, die met Zijn eigen bloed in het Heiligdom tot Zijn Vader ging. Hoe slokken ons de zorgen en angsten de ontevredenheid, de wrevel, de moedeloosheid op! Lijkt ons leven niet dikwijls een vervallen ruïne in plaats van een stralenden heerlijken tempel waarin het reukwerk der heiligheid opstijgt? Hoe zitten wij onder de prediking van Gods bouwers, die ons het Evangelie der genade brengen? Hoe lezen wij de Heilige Schrift, het levend Woord van God? Luisteren wij naar Petrus vermaning: Hebbende door uw zielen gereinigt in de gehoorzaamheid der waarheid door den Geest tot ongeveinsde broederlijke liefde, zoo hebt elkander vuriglijk lief, uit een rein hart." Vurige liefde in een hart vol haat en tegenover een rein hart vol nood en bitterheid en ongelooft?

Tot Hem komende. Dat alleen redt ons van den dood tot Hem, onzer een geworden, die de menschelijke ziel doorgrondt, als geen geschapen wezen in hemel en op aard. Die in ons lichaam geleden heeft, maar ook verheerlijkt is. Paschen is de doorgang naar hemelvaart en Pinksteren God trekke ons tot Hem. Christus zegt. *Al wat de Vader Mij gegeven heeft zal tot Mij komen.*

Welk een troost in deze elk opzicht des levens ontredderde wereld. Trek ons Heere en wij zullen U naloopen.

JOH. BREEVOORT.